

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 109/06-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. marca 2006 predbežne prerokoval sťažnosť J. Ž., bytom B., prechodne bytom T., zastúpeného advokátom JUDr. J. S., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 2 To 221/2002 a takto

r o z h o d o l

Sťažnosť J. Ž. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. marca 2006 doručená sťažnosť J. Ž., bytom B., prechodne bytom T. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 To 221/2002.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Dňa 03. 06. 1997 mi bolo uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu vyšetrovania PZ v Trenčíne (ČVS:OUV-203-TN/97 Bk) vznesené obvinenie za pokus trestného činu podvodu podľa ust. § 8 ods. 1 Tr. zák. k ust. § 250 ods. 1, 4 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku a za trestný čin falšovanie a pozmeňovanie verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa ust. § 176 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku. (...)

Rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne, č. k.: 1 T 311/2001 zo dňa 05. 03. 2002, som bol uznaný vinným z trestného činu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa ust. §176 ods. 1 Tr. zák. a z pokusu trestného činu podvodu podľa ust. § 8 ods. 1 Tr. zák. k ust. § 250 ods. 1 a 3 Tr. zák.

Okresný súd mi v zmysle ust. § 250 ods. 3 a § 35 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, pričom jeho výkon podmienene odložil a určil v zmysle ust. § 59 ods. 1 Tr. zák. skúšobnú dobu v trvaní päť rokov. (...)

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote v môj neprospech odvolanie Okresný prokurátor. Ja som voči tomuto rozhodnutiu prvostupňového súdu opravný prostriedok nepodával.

Súd prvého stupňa, predmetný spisový materiál, odvolaciemu súdu predložil dňa 10. 05. 2002.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací v tejto trestnej veci, vytyčil prvý termín konania verejného zasadnutia až na deň 12. 05. 2005, čo je od doručenia spisového materiálu od Okresného súdu viac ako tri roky, čo považujem za prietahy v predmetnom trestnom konaní. Verejné zasadnutie, naplánované na tento deň, sa však napriek tomu nekonalo z dôvodu, že som nemal vykázané doručenie predvolania, čo však opätovne považujem za pochybenie zo strany odvolacieho súdu. (...)

Verejné zasadnutie v tejto trestnej veci sa napokon na Krajskom súde v Trenčíne uskutočnilo až dňa 04. 01. 2006, no následne po jeho otvorení, zástupca Krajského prokurátora v T., ako nadriadený prokurátor Okresného prokurátora, ktorý podal v tejto

veci odvolanie, toto odvolanie zobral späť, čo Krajský súd v zmysle ust. § 250 ods. 4 Tr. por. zobral svojim uznesením na vedomie. (...)

S prihliadnutím na vyššie uvedené je zrejmé, že k uskutočneniu verejného zasadnutia a zároveň k právoplatnému skončeniu tejto trestnej veci došlo až po takmer štyroch rokoch (bez dvoch mesiacov) od rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Mám zato, že sa Krajský súd v Trenčíne svojim nekonaním dopustil zbytočných prietáhov v tomto trestnom konaní, čo považujem za hrubé porušenie práva na spravodlivý súdny proces. (...)

Na základe vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že týmto nedbalým postupom a nečinnosťou Krajského súdu v Trenčíne, boli porušené moje základné ľudské práva a slobody a to právo na spravodlivý súdny proces, predovšetkým právo na konanie bez zbytočných prietáhov, priznané mi čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, resp. právo na prejednanie veci v primeranej lehote, priznané mi čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyhláseným pod č. 209/1992 Zb. (...)

Z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že nečinnosťou, resp. zdlhavosťou konania Krajského súdu v Trenčíne došlo ku zbytočným prietáhom, čím došlo k porušovaniu mojich ústavných práv a to najmä právo každého, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov, priznané mi čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj právo každého, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom, čo garantuje čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, vyhlásený pod č. 209/1992 Zb. (...)

Aj s prihliadnutím na tieto okolnosti požadujem primerané finančné zadosťučinenie (...).“

Sťažovateľ na základe týchto skutočností navrhuje, aby ústavný súd vydal tento nález:

„(...) v trestnom konaní č.: 2 To 221/2002 u odsúdeného J. Ž. (...) odsúdeného rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne, č. k.: 1 T 311/2001 zo dňa 05. 03. 2002, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 04. 01. 2006 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k.: 2 To 221/2002 zo dňa 04. 01. 2006, bolo porušené právo odsúdeného na konanie bez zbytočných prietáhov, v primeranej lehote, zaručené článkom

48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, vyhláseného pod č. 209/1992 Zb.

Slovenská republika, zastúpená Krajským súdom v Trenčíne, je povinná vyplatiť J. Ž. finančné zadostučinenie vo výške 100.000,- Sk do dvoch mesiacov od doručenia nálezu.

Slovenská republika, zastúpená Krajským súdom v Trenčíne, je povinná zaplatiť J. Ž. trovy konania a právneho zastúpenia do dvoch mesiacov od doručenia nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde

nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

Predmetom s'ťažnosti je namietané porušenie základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu ako odvolacieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 To 221/2002.

Jednou zo základných podmienok prijatia s'ťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa s'ťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie s'ťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania s'ťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to

kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde nedovoľuje (napr. I. ÚS 235/03, I. ÚS 156/04, II. ÚS 267/04, IV. ÚS 35/04).

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04).

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh ústavný súd zistil, že konanie pred krajským súdom ako druhostupňovým súdom bolo právoplatne skončené 4. januára 2006 vydaním uznesenia sp. zn. 2 To 221/2002. Vydaním tohto rozhodnutia, proti ktorému zákon sťažnosť nepripúšťa, nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť aj rozsudok okresného súdu sp. zn. 1 T 311/2001 z 5. marca 2002.

Sťažnosť sťažovateľa bola doručená ústavnému súde 13. marca 2006 (podaná na poštovú prepravu 10. marca 2006). Od 4. januára 2006, kedy bola táto trestná vec právoplatne skončená, bez akýchkoľvek pochybností uplynula sťažovateľovi lehota na podanie sťažnosti skôr, než ju podal ústavnému súde (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd so zreteľom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že lehota stanovená pre tento druh konania pred ústavným súdom nebola zachovaná, a preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol ako oneskorene podanú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Nad rámec ústavný súd uvádza, že sťažnosť sťažovateľa mohol odmietnuť aj ako zjavne neopodstatnenú, pretože podľa svojej judikatúry v čase doručenia sťažnosti ústavnému súde už krajským súdom nedochádzalo k namietanému porušeniu sťažovateľom označených práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. marca 2006